

ДЕНИЦА МИНЧЕВА СТИХЧЕТА

chitanka.info

КОСМОЛОГИЯ

*Онази ноц, когато ти
погледна ме и тихо каза:
„Звезди са твоите очи
и лунен дъх косата“,
аз вече знаех, че за теб
изгрявам само и залязвам.
Комети лутат се край мен,
но аз не забелязвам.*

*Онази ноц, когато ти
в очите ми погледна,
аз вкопчих се в сърцето ти —
планетата безценна.*

ВОЕННА ЗОНА

*Малко и бяло, невинно на вид
хапче до чашата чака.
Сякаш виновно пред мене мълчи
и погледа ми избягва.*

*Като че иска да се извини,
задето въобще ми е нужно.
Хапчето даже за мен го боли,
ако и да ми е чуждо.*

*А моята лична дебела глава
измъчва ме с болки ужасни,
сякаш не съм аз цяла, една,
а сбор от воюващи части.*

*Хапчето бяло, невинно на вид
дочаква съдбата си ясна.
Аз уморено разтривам очи —
пак се отлага войната.*

ЗА КИРО

*Животът, казват, продължава —
отвъд кошмар и мъка,
покрай ужасни изпитания
напредва с плаха стъпка.*

*Животът, казват, има смисъл —
напук на скръб и отчание,
противно на безброй абсурди,
той има своето основание.*

*Животът, казват, е единствен,
неповторим и уникален;
безценен и неоценяван;
съвсем непостоянен.*

*Животът, казват... осъзнавам,
че този живот човешки
е бил описван много пъти
и с доста думи тежки.*

*Животът, казвам, е измамен —
злорадо ни подвежда
да търсим вечно щастие,
невехнеща надежда.*

*Животът, казват, продължава,
понесъл куп съдбички.
Напред животът се е втурнал.
Но явно не за всички.*

ЕЖЕДНЕВИЕ II

*Дните се скъсяват,
мислите летят.
Облаци подхващат
нов небесен път.*

*Дните се разхлаждат,
мислите горят.
Облаци забулват
слънчевия свят.*

*Дните се смълчават,
мислите тежат.
Облаци печални
в локви се топят.*

*Дните преобръщат
мислите ми с бяс.
Облаци подхващат
свой ефирен валс.*

ПИР

*Вземате лъжица вяра,
щипка търсеца душа,
чаша фино любопитство
и разбърквате сместа.*

*Слагате на вкус отвара
от напънили мечти
и за цвят екстракт от зрели,
ярко греещи звезди.*

*Хвърляте за миг тестото
в огъня на любовта —
ако парне ви ръцете,
значи много е страстта.*

*Няма с таз рецепта проста
да нахраните плътта.
Тя е пир за други гости —
пиршество на вечността.*

ВСИЧКИ ДНИ

*Какво се носи на рожден ден без рожденик?
Какво се подарява на безсмъртен дух?
Как се преглъщат сълзи и почерпки
в един солено-жаден куп?*

*Как се празнува, ако ти се плаче?
Какво се пее, щом ти се крещи?
Какво си пожелаваши, като духнеш
запалилите восъчни свеци?*

*Какво се чества на един ограбен празник?
И как се гледат хората в очи?
Денят, когато той не остарява —
сега... и всички други дни.*

ОБЛАЦИ ПОЕТИ

*Лее се навън дъждът.
Всяка капка ми превежда
облачните стихове
и прилежно ги подрежда.*

*Облачните небеса
пишат своите тропари
с водни струи и мъгла
върху покривите стари.*

*Плаче тихо есента.
С нас дъждовно се прощава.
Имам нова самота
и отколешна забрава.*

ОДИТ

*Прилежно одитира ме нощта,
пресмята дребните ми грешки —
тук съм взела в повече любов
там съм похабила две-три смешки.*

*Тук открива малък тъжен дълг
от емоции неизплатени.
Там натрупан е излишък скъп
от мечти, надежди и утехи.*

*Заем на доверие тежи
върху будната ми гузна съвест —
доверчивите кредитори мълчат,
примирени с тази своя участ.*

*Планове зарязани лежат
в ъгъла на мойто вдъхновение
и събират пагубната прах
на самодоволно безхаберие.*

*Чинно изчислява ме нощта,
пресъздава ме в активи и пасиви.
Търси в банкрутирала душа
нещо ценно да открие.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.